

Париска конвенција о заштити индустријске својине од 20. марта 1883. године, ревидирана 14. децембра 1900. године у Бриселу, 2. јуна 1911. године у Вашингтону, 6. новембра 1925. године у Хагу, 2. јуна 1934. године у Лондону, 31. октобра 1958. године у Лисабону и 14. јула 1967. године у Штокхолму

Члан 1

1) Земље на које се примјењује ова конвенција сачињавају Унију за заштиту индустријске својине.

2) Предмет заштите индустријске својине су патенти, модели за искоришћавање, индустријски узорци или модели, фабрички или трговачки жигови, услужни жигови, трговачко име и ознаке или имена поријекла, као и сузбијање нелојалне конкуренције.

3) Индустријска својина се подразумијева у најширем значењу и односи се не само на индустрију и трговину у правом смислу те ријечи већ и на грану пољопривредних и екстрактивних индустрија и на све фабриковане или природне производе, на примјер: вина, цереалије, листове дувана, воће, стоку, руде, минералне воде, пива, цвијеће, брашно.

4) Под патентима подразумијевају се разне врсте индустријских патената који су примљени од законодавства земаља Уније као патенти увоза, патенти за усавршавање, допунски патенти и сертификати итд.

Члан 2

1) Припадници сваке од земаља Уније уживаће у осталим земљама Уније, уколико је у питању заштита индустријске својине, корист коју одговарајући закони сада дају својим држављанима, или ће дати накнадно, али с тим да се не вријеђају права нарочито предвиђена овом конвенцијом. Сходно томе, они ће имати исту заштиту као и ови и исто законско средство против сваке повреде нанесене њиховим правима с тим да се испуне услови и формалности који се траже и од својих држављана.

2) Међутим, никакав услов домицила или предузећа у земљи у којој се заштита тражи не може да се захтијева од припадника Уније да би се уживало у ма ком праву индустријске својине.

3) Изричито се изузимају одредбе законодавства сваке од земаља Уније које се односе на судски и административни поступак и на надлежност, као и на избор домицила или на именовање заступника, ако би се тражили законима о индустријској својини.

Члан 3

Са припадницима земаља Уније изједначују се припадници земаља које не припадају Унији, а који бораве или имају стварна и озбиљна индустријска или трговинска предузећа на територији једне од земаља Уније.

Члан 4

А – 1) Ко буде исправно поднио пријаву патента, модела за искоришћавање, индустријског узорка или модела, фабричког или трговачког жига у једној од земаља Уније, или његов прималац права, приликом подношења одговарајуће пријаве у другим земљама уживаће право првенства за вријеме одређених рокова.

2) Признаје се да је право првенства засновано подношењем сваке пријаве која се сматра уредном сходно националном законодавству сваке земље Уније, или сходно двостраним или вишестраним уговорима закљученим између земаља Уније.

3) Под уредном националном пријавом треба подразумијевати сваку пријаву из које може да се установи датум подношења у одговарајућој земљи, ма каква била каснија судбина ове пријаве.

Б – Сходно томе, накнадно поднесена молба у једној другој земљи Уније прије истека ових рокова не губи своју правну вриједност радњама вршеним у међувремену, а нарочито подношењем друге пријаве, објављивањем изума или његовим искоришћавањем, продајом примјерака узорака или модела, употребом жига, а овим радњама трећа лица не могу да заснивају никаква права нити државину. Права трећих лица стечена прије дана подношења прве пријаве која служи као основ за право првенства обезбјеђују се унутрашњим законодавством сваке земље Уније.

Ц – 1) Означени рокови права првенства износе дванаест мјесеци за патенте и моделе за искоришћавање, а шест мјесеци за индустријске узорке и моделе, као и за фабричке и трговачке жигове.

2) Ови рокови почињу да теку од датума подношења прве пријаве у једној земљи Уније. Дан подношења пријаве не рачуна се у рок.

3) Ако је посљедњи дан рока један законити празнични дан, или дан кад Управа није отворена да прими пријаве у земљи у којој се заштита тражи, рок ће се продужити до првог наредног дана.

4) Као прва пријава, од чијег дана подношења почиње да тече рок права првенства, сматраће се и каснија пријава која се односи на исти предмет као нека ранија прва пријава, у смислу става 2, поднесена у истој земљи Уније под условом да је на дан подношења касније пријаве ранија пријава била повучена, напуштена или одбијена, а да није била на увиду јавности и да њоме нису заснована нека права, као и да већ није послужила као основ за тражење права првенства. У том случају ранија пријава неће моћи да послужи као основ за тражење права првенства.

Д – 1) Ко год би хтио да се користи правом првенства раније поднесене пријаве дужан је да поднесе изјаву са назначењем датума и земље те пријаве. Свака земља ће одредити докле се најкасније ова изјава мора да поднесе.

2) Ови наводи биће назначени у публикацијама које издаје надлежна администрација, а нарочито на патентима и одговарајућим описима.

3) Земље Уније моћи ће да захтијевају од онога који подноси изјаву о праву првенства да приложи препис пријаве (описа, нацрта итд.) која је раније поднесена. Препис, потврђен од администрације која је примила ту пријаву да је вјеран оригиналу, биће ослобођен друге потврде и моћи ће у сваком случају бити поднесен, ослобођен таксе, у ма које вријеме у року од три мјесеца, рачунајући од подношења касније пријаве. Такође може да се тражи да му се приложи уверење о датуму подношења пријаве, које је издала ова администрација, као и превод.

4) Друге формалности не могу да се траже за изјаву права првенства у вријеме подношења пријаве. Свака земља Уније одредиће последице неиспуњавања формалности предвиђених у овом члану с тим да те последице не могу ићи даље од губљења права првенства.

5) И други докази могу да се траже накнадно.

Онај који се позива на право првенства неке раније пријаве дужан је да наведе број ове пријаве. Овај навод ће се објавити под условима предвиђеним ставом 2.

Е – 1) Кад би неки индустријски узорак или модел био пријављен у једној земљи са правом првенства на основу пријаве модела за искоришћавање, рок првенства биће онај који је утврђен за индустријске узорке или моделе.

2) Осим тога, дозвољено је да се у једној земљи пријави модел за искоришћавање са правом првенства на основу поднесене пријаве патента и обратно.

Ф – Ниједна земља Уније не може да одбије право првенства или пријаву патента због тога што пријавилац тражи вишеструка права првенства чак и из различитих земаља, или због тога што нека пријава ком се тражи једно или више права првенства садржи један или више елемената који нису били обухваћени пријавом или пријавама чије се право првенства тражи под условом, у оба случаја, да постоји јединство изума у смислу закона те земље.

У односу на елементе који нису обухваћени пријавом или пријавама чије се право првенства тражи, подношењем касније пријаве заснива се право првенства под редовним условима.

Г – 1) Ако се испитивањем докаже да је патентна пријава комплексна, подносилац пријаве може да је подијели на извјестан број одијељених пријава, задржавајући као датум сваке од њих датум првобитне пријаве и, ако има основ, повластицу права првенства.

2) Пријавилац ће, такође, моћи, према сопственој иницијативи, да подијели пријаву патента, задржавајући као датум сваке одијељене пријаве датум првобитне пријаве и, ако има основ, повластицу права првенства. Свака земља Уније моћи ће да одреди услове под којима се ова подјела може да одобри.

Х – Право првенства не може да се одбије због тога што се извјесни елементи проналаска за који се захтијева право првенства не налазе у захтјевима формулисаним у пријави у земљи поријекла, ако се из свих саставних дијелова пријаве ови елементи могу на јасан начин да открију.

И – 1) Пријавама проналазачких свједочанстава поднесеним у земљи у којој пријавиоци имају право, према своме избору, да траже било патент, било проналазачко свједочанство, стицаће се право првенства установљено овим чланом под истим условима као пријавама патената.

2) У земљи у којој пријавиоци имају право, према своме избору, да траже било патент, било проналазачко свједочанство, пријавилац проналазачког свједочанства уживаће, према одредбама овог члана које се примјењују на пријаве патената, право првенства засновано подношењем пријаве патента, модела за искоришћавање или проналазачког свједочанства.

Члан 4 bis

1) Патенти које су тражили припадници Уније у разним земљама Уније су независни од патената добијених за исти проналазак у другим земљама које припадају или не припадају Унији.

2) Ову одредбу треба разумјети у потпуном смислу, тј. тако да су патенти тражени у року права првенства независни како у погледу узрока поништавања и губљења важности, тако и у погледу нормалног трајања.

3) Она се примјењује на све постојеће патенте у тренутку њеног ступања на снагу.

4) Исто то важи у случају приступања нових земаља за постојеће патенте обје стране у вријеме тог приступања.

5) Патенти добијени са повластицом права првенства уживаће у различитим земљама Уније трајање које је једнако трајању које би уживали да су били затражени или издати без повластице права првенства.

Члан 4ter

Проналазач има право да као такав буде назначен у патенту.

Члан 4^{quater}

Издавање патента неће моћи да се одбије и патент неће моћи да се поништи зато што је продаја производа заштићеног патентом или добијеног заштићеним поступком подвргнута забранама или ограничењима која проистјечу из националног законодавства.

Члан 5

А – 1) Увоз предмета израђених у једној или другој земљи Уније од сопственика патента у земљу у којој је патент издат не повлачи губитак права.

2) Свака земља Уније има могућност да прибјегне потребним законским мјерама којима се предвиђа давање принудних лиценци да би спријечила злоупотребе

које би могле да настану употребом искључивог права датог патентом, на примјер, неискоришћавањем.

3) Одузимање патента неће моћи да се предвиди, осим у случају када давање принудних лиценци не би било довољно да се спријече ове злоупотребе. Никакав захтјев за одузимање или за опозивање патента не може да се поднесе прије истека двије године, рачунајући од давања прве принудне лиценце.

4) Давање принудне лиценце не може да се тражи због неискоришћавања или недовољног искоришћавања прије истека рока од четири године, рачунајући од подношења пријаве патента, или од три године, рачунајући од издавања патента с тим да се има примијенити онај рок који касније истиче; она ће се одбити ако носилац патента своје неискоришћавање оправда законским разлозима. Таква принудна лиценца неће бити искључива и неће моћи да се пренесе на другог чак ни у виду подлиценце, осим са дијелом предузећа или трговачког фонда (fond de commerce) у коме се ова лиценца користи.

5) Одредбе које претходе примјењиваће се, под условом неопходних измјена, на моделе за искоришћавање.

Б – Заштита индустријских узорака и модела не може да буде погођена никаквим престанком било усљед неискоришћавања, било усљед увоза предмета који су исти као и заштићени предмети.

Ц – 1) Ако је у некој земљи употреба регистрованог жига обавезна, регистравање може да буде поништено само послје једног правичног рока и ако заинтересовани не оправда узроке свог нерада.

2) Употреба фабричког или трговачког жига од сопственика у изгледу који се према елементима који не мијењају дистинктивни карактер жига разликује од изгледа у коме је он био регистрован у једној од земаља Уније неће имати као последицу поништење његовог регистравања, нити ће умањити заштиту која је жигу одобрена.

3) Истовремена употреба истог жига на истовјетним или сличним производима од индустријских или трговинских предузећа која се сматрају сусопственицима жига, према одредбама националног законодавства земље у којој се тражи заштита, неће спријечити регистравање, нити ће на било који начин умањити заштиту одобрену за такав жиг ма у којој земљи Уније само ако таква употреба не буде дејствовала тако да доводи јавност у заблуду, иако није супротна јавном интересу.

Д – За признање права неће се захтијевати никакав знак нити забиљешка патента, модела за искоришћавање, регистрације фабричког или трговачког жига или пријаве индустријског узорка или модела.

Члан 5 bis

1) Један накнадни рок, који треба да буде најмање шест мјесеци, даће се за плаћање такса предвиђених за одржавање права индустријске својине уз доплату накнадне таксе, ако национално законодавство захтијева такву таксу.

2) Земље Уније могу да предвиде поврат патената који су престали да важе због неплаћања такса.

Члан 5 ter

У свакој од земаља Уније неће се сматрати да наноси повреду правима носиоца патента:

1) употреба средстава која су предмет његовог патента на бродовима других земаља Уније, у трупџ брода, у машинама, опреми, апаратима и другим приборима, кад би ти бродови ушли привремено или случајно у воде одређене земље, под условом да та средства буду употријебљена искључиво за потребе брода;

2) употреба средстава која чине предмет патента у конструкцијама или функционисању направа за кретање кроз ваздух или по земљи других држава Уније, или приборима ових апарата, када би они ушли привремено или случајно у ову земљу.

Члан 5 quater

Кад се неки производ увезе у земљу Уније у којој постоји патент којим се штити поступак за производњу овог производа, према овом производу носилац патента имаће сва права која му, на основу заштићеног поступка, обезбеђује законодавство земље увоза у односу на производе израђене у самој тој земљи.

Члан 5 quinquies

Индустријски узорци и модели биће заштићени у свим земљама Уније.

Члан 6

1) Услове за пријављивање и регистровање фабричких или трговачких жигова одредиће свака земља својим националним законодавством.

2) Међутим, жиг који припадник једне земље Уније пријави у било којој земљи Уније неће моћи да се одбије или поништи само због тога што није био пријављен, регистрован или објављен у земљи поријекла.

3) Жиг који је правилно регистрован у некој земљи Уније сматраће се независним од жигова регистрованих у другим земљама Уније, подразумијевајући и земљу поријекла.

Члан 6 bis

1) Земље Уније обавезују се да било по званичној дужности, ако законодавство земље то дозвољава, било на тражење заинтересованог одбију или пониште регистровање и забране употребу фабричког или трговачког жига који представља репродукцију, подражавање или превод извршен тако да може да створи пометњу са неким жигом који би надлежна власт земље регистровања или употребе сматрала да је у тој земљи несумњиво познат као жиг лица које ужива право да се користи овом конвенцијом и употребљава се за истовјетне или сличне производе. На исти начин поступиће се и ако битни дио жига представља репродукцију једног таквог жига који је несумњиво познат или подражавање које може да створи пометњу са овим жигом.

2) Један најкраћи рок од пет година, рачунајући од дана регистровања, треба да се да за тражење брисања таквог жига. Земље Уније могу да предвиде један рок у коме се забрана употребе мора да тражи.

3) Рок за тражење брисања или забране употребе жигова регистрованих или употребљаваних злонамјерно неће се одређивати.

1) а) Земље Уније сагласне су да, у помањкању дозволе надлежних власти, одбију или пониште регистравање и да забране прикладним средствима употребу било под видом фабричких или трговачких жигова, било као саставне дијелове ових жигова, грбова, застава и других државних амблема земаља Уније, званичних знакова и пунцева за контролу и гаранцију које су оне усвојиле, као и свако подражавање у хералдичком погледу.

б) Одредбе тачке а) примјењују се, такође, на грбове, заставе и друге амблеме, скраћенице или називе међународних међудржавних организација чији су чланови једна или више земаља Уније, изузимајући грбове, заставе и друге амблеме, скраћенице или називе који су већ били предмет важећих међународних споразума намијењених обезбјеђењу њихове заштите.

ц) Ниједна земља Уније неће бити обавезна да одредбе наведене под тачком б) примијени на штету носилаца права стечених добронамјерно, прије ступања на снагу ове конвенције у тој земљи. Земље Уније нису обавезне да примијене ове одредбе када употреба или регистравање из тачке а) није такве природе да јавност наведе на помисао да постоји нека веза између организације која је у питању и грбова, застава и амблема, скраћеница или назива, или када није вјероватно да је ова употреба или ово регистравање такво да јавност може да доведе у заблуду о постојању неке везе између корисника и организације.

2) Забрана званичних знакова и пунцева за контролу или гаранцију примјењиваће се само у случајевима у којим би жигови, који би их садржавали, били намијењени да буду употребљавани на роби исте или сличне врсте.

3) а) Да би се примјењивале ове одредбе, земље Уније пристају да доставе једна другој, путем Међународног бироа, списак државних амблема, званичних знакова и пунцева за контролу и гаранцију које оне желе или ће жељети да ставе, неограничено или у извјесним границама, под заштиту овога члана, као и сваке наредне измјене извршене у овом списку. Свака земља Уније ставиће на вријеме на располагање јавности достављене листе.

Ово саопштење, међутим, није обавезно када су у питању државне заставе.

б) Одредбе тачке б) става 1 овог члана примјењују се само на грбове, заставе и друге амблеме, скраћенице или називе међународних међудржавних организација које су ове организације саопштиле земљама Уније путем Међународног бироа.

4) Свака земља Уније моћи ће, у року од дванаест мјесеци од пријема нотификације, доставити заинтересованој земљи или међународној међудржавној организацији, путем Међународног бироа, своје евентуалне примједбе.

5) За државне заставе мјере предвиђене у ставу 1 примијениће се само на жигове регистроване послје 6. новембра 1925. године.

6) Кад је ријеч о осталим државним амблемима, осим застава, званичних знакова и пунцева земаља Уније и грбова, застава и других амблема, скраћеница или назива међународних међудржавних организација, ове одредбе биће примјењене само на жигове регистроване за вријеме више од два мјесеца послје пријема саопштења предвиђеног у ставу 3.

7) У случају зле намјере, земље ће имати могућност да избришу чак и жигове регистроване прије 6. новембра 1925. године уколико садрже државне амблеме, знакове и пунцеве.

8) Држављани сваке земље који су били овлашћени да употребљавају државне амблеме, знакове и пунцеве своје земље, моћи ће да их употребљавају чак и ако имају сличности са онима из неке друге земље.

9) Земље Уније обавезују се да забране у трговини недозвољену употребу државних грбова других земаља Уније, кад би ова употреба била такве природе да доводи у заблуду о поријеклу производа.

10) Претходне одредбе не спречавају земље да одбију или обеснаже, примјеном тачке 3 одјељка Б члана 6 quinquies, жигове који садрже, без дозволе, грбове, заставе и друге државне амблеме или званичне знакове и пунцеве које је усвојила једна земља Уније, као и дистинктивне знаке међународних међудржавних организација наведених у ставу 1.

Члан 6 quater

1) Кад је, у складу са законодавством неке земље Уније, пренос жига пуноправан само ако се изврши истовремено и пренос предузећа или трговачког фонда (fonds de commerce) коме жиг припада, да би се признала његова важност, довољно је да дио предузећа или трговачког фонда који се налази у тој земљи буде пренесен на цесионара са искључивим правом да у њему израђује или продаје производе на које се ставља пренесени жиг.

2) Ова одредба не обавезује земље Уније да сматрају као важећи онај пренос сваког жига чија би употреба од цесионара била, уствари, таква да доводи у заблуду јавност, нарочито у погледу поријекла, врсте или битних квалитета производа на које се жиг ставља.

Члан 6 quinquies

А – 1) Сваки фабрички или трговачки жиг правилно регистрован у земљи поријекла моћи ће да се пријави и заштити онакав какав је у осталим земљама Уније под условима наведеним у овом члану. Прије него што приступе коначном регистровању, ове земље моћи ће захтијевати да се поднесе уверење о регистровању у земљи поријекла, које је издала надлежна власт. За то увјерење неће се тражити никаква потврда.

2) Као земља поријекла сматраће се она земља Уније у којој пријавилац има озбиљно и стварно индустријско или трговинско предузеће, а ако нема таквог предузећа у Унији, земља Уније у којој он има своје пребивалиште, а ако нема своје пребивалиште у Унији, земља његовог држављанства у случају да је он припадник једне од земаља Уније.

Б – Регистрација нити поништење фабричког или трговачког жига из овог члана неће моћи да се одбију, изузев у овим случајевима:

1) када су такве природе да могу да нашkode стеченим правима трећих лица у земљи у којој се заштита тражи;

2) када су без икакве дистинктивне особине или искључиво састављени од знакова или обиљежја која би могла да послуже у трговини да означе врсту, квалитет, количину, намјену, вриједност, мјесто поријекла производа или вријеме производње, или који су постали уобичајени у обичном говору или у редовним и сталним навикама трговине земље у којој је заштита тражена;

3) када су супротни моралу или јавном поретку, а нарочито они који могу да преваре јавност. Утврђено је да се један жиг неће сматрати супротним јавном поретку због јединог разлога што не одговара некој одредби законодавства о жиговима, изузимајући случај када се и сама та одредба тиче јавног поретка.

При свему овом имаће се у виду примјена члана 10 bis.

Ц – 1) Да би се оцијенило да ли је жиг прикладан за заштиту, узете се у обзир све стварне околности, а нарочито трајање употребе жига.

2) У осталим земљама Уније не могу да буду одбијени фабрички или трговачки жигови због јединог разлога што се од жигова, заштићених у земљи поријекла, разликују само према елементима који не мијењају њихову дистинктивну особину и не вријеђају идентичност жигова у оном облику у коме су били регистровани у поменутој земљи поријекла.

Д – Ако жиг чију заштиту тражи није регистрован у земљи поријекла, нико неће моћи да се користи одредбама овог члана.

Е – Међутим, обнављање регистравања једног жига у земљи поријекла ни у ком случају неће повући за собом обавезу да се обнови регистравање у другим земљама Уније у којима би тај жиг био регистрован.

Ф – Повластица права првенства остаје стечена за жигове пријављене у року из члана 4 чак кад би регистравање у земљи поријекла наступило тек послје истека тога рока.

Члан 6 *sexies*

Земље Уније обавезују се да штите услужне жигове. Оне не морају да предвиде регистравање ових жигова.

Члан 6 *septies*

1) Ако представник или заступник онога који је носилац права на жиг у једној земљи Уније тражи, без овлашћења овог носиоца права, регистравање тога жига на своје име у једној или више ових земаља, носилац права може да се успротиви траженом регистравању или да тражи брисање жига, односно, ако закон земље то дозвољава, пренос овога регистравања на своје име, уколико овај представник или заступник не оправда своје поступке.

2) Носилац права на жиг имаће право да се успротиви да његов представник или заступник употреби његов жиг под условима из става 1 ако није дао своје овлашћење за ову употребу.

3) Национална законодавства могу да предвиде правичан рок у коме носилац права на жиг мора да затражи своја права предвиђена овим чланом.

Члан 7

Природа производа на који се фабрички или трговачки жиг ставља ни у ком случају не може да смета регистравању жига.

Члан 7 bis

1) Земље Уније се обавезују да региструју и да заштите колективне жигове који припадају удружењима чије се постојање не противи закону земље поријекла, па и онда ако та удружења немају трговинског или индустријског предузећа.

2) Свака земља ће одредити посебне услове под којима ће се штитити колективни жиг и она може да одбије заштиту ако је такав жиг супротан јавном интересу.

3) Међутим, заштита тих жигова не може да се одрекне ниједном удружењу чије се постојање не противи закону земље поријекла због тога што оно нема предузећа у земљи у којој се тражи заштита, или што није установљено у складу са законодавством те земље.

Члан 8

Трговачко име биће заштићено у свим земљама Уније, без обавезе пријављивања или регистравања, било да оно сачињава или не сачињава дио неког фабричког или трговачког жига.

Члан 9

1) Сваки производ који носи бесправно један фабрички или трговачки жиг или једно трговачко име биће узапћен при увозу у оне земље Уније у којима овај жиг или ово трговачко име имају право на законску заштиту.

2) Исто тако, узапћење ће се извршити у земљи у којој је стављање жига или имена извршено бесправно или у земљи у коју производ буде увезен.

3) Узапћење ће се вршити на захтјев било јавног тужиоца, било неке друге надлежне власти, било једне заинтересоване стране, физичког или правног лица, према унутрашњем законодавству сваке земље.

4) Власти нису обавезне да изврше узапћење у случају транзита.

5) Ако законодавство једне земље не усваја узапћење при увозу, узапћење ће бити замијењено забраном увоза или узапћењем у унутрашњости земље.

6) Ако законодавство једне земље не усваја ни узапћење при увозу, ни забрану увоза, ни узапћење у унутрашњости земље, а у очекивању да ће се то законодавство сходно измијенити, ове мјере биће замијењене начинима и средствима које закон одређене земље обезбјеђује у сличном случају својим држављанима.

Члан 10

1) Одредбе претходног члана примијениће се у случају директне или индиректне употребе неке лажне ознаке која се односи на поријекло производа или идентитет произвођача, фабриканта или трговца.

2) У сваком случају сматраће се као заинтересована страна, и то било физичко или правно лице, сваки произвођач, фабрикант или трговац који учествује у производњи, фабрикацији или трговини тога производа и који је настањен било у мјесту лажно назначеном као мјесто поријекла, било у околини у којој се то мјесто налази, било у земљи лажно означеној, било у земљи у којој је употријебљена лажна ознака поријекла.

Члан 10 bis

1) Земље Уније обавезују се да обезбиједи припадницима Уније стварну заштиту против нелојалне конкуренције.

2) Акт нелојалне конкуренције представља сваки акт конкуренције који је супротан поштеним обичајима у индустрији или трговини.

3) Нарочито треба забранити:

1) било каква дјела која према својој природи могу да створе забуну, ма којим средством, са предузећем, производима или индустријском, односно трговинском дјелатношћу једног конкурента;

2) лажне примједбе при вођењу трговине које су такве природе да дискредитују предузеће, производе или индустријску, односно трговинску дјелатност једног конкурента;

3) ознаке или наводе чија употреба у трговини може да доведе јавност у заблуду о поријеклу, начину производње, особинама, погодностима за употребу или количини робе.

Члан 10 ter

1) Земље Уније обавезују се да ће припадницима других земаља Уније обезбиједити одговарајућа законска средства за успјешно сузбијање свих аката о којима се говори у чл. 9, 10 и 10 bis.

2) Осим тога, оне се обавезују да ће предвидјети мјере које би омогућиле синдикатима и удружењима, која представљају заинтересоване индустријалце, произвођаче или трговце и чије постојање није супротно законима њихове земље, да поведу спор пред судом или код надлежних административних власти ради сузбијања дјела предвиђених чл. 9, 10 и 10 bis у границама у којима закон земље у којој је заштита тражена то дозвољава синдикатима и удружењима те земље.

Члан 11

1) Земље Уније даваће, према свом унутрашњем законодавству, привремену заштиту проналасцима прикладним за патентирање, моделима за искоришћавање, индустријским узорцима и моделима, као и фабричким и трговачким жиговима за производе који буду приказивани на међународним изложбама, званичним или званично признатим, организованим на територији једне од њих.

2) Ова привремена заштита неће продужити рокове из члана 4. Ако се касније позива на право првенства, администрација сваке земље моћи ће да рачуна да рок тече од датума уношења производа на изложбу.

3) Свака земља моћи ће да тражи, као доказ о истовјетности изложбеног предмета и датум уношења, уверења која буде сматрала потребним.

Члан 12

1) Свака земља Уније обавезује се да ће установити посебну управу за индустријску својину и централу за обавјештавање јавности о патентима, моделима за искоришћавање, индустријским узорцима или моделима и фабричким или трговачким жиговима.

2) Ова управа ће издавати званични периодични лист. Она ће објављивати редовно:

а) имена носилаца одобрених патената са кратким означањем заштићених проналазака;

б) репродукције регистрованих жигова.

Члан 13

1) а) Унија има Скупштину састављену од земаља Уније везаних чл. 13 до 17.

б) Владу сваке земље представља један посланик, коме могу да помажу замјеници, савјетници и стручњаци.

ц) Трошкове сваког изасланства сноси влада која га је именовала.

2) а) Скупштина:

i) расправља о свим питањима која се тичу одржавања и развоја Уније, као и примјене ове конвенције;

ii) даје Међународном бироу за интелектуалну својину (у даљњем тексту: Међународни биро), предвиђеном у Конвенцији о оснивању Свјетске организације за интелектуалну својину (у даљњем тексту: Организација), упутства о припремању конференција за ревизију, водећи брижљиво рачуна о примједбама земаља Уније које нису везане чл. 13 до 17.

iii) испитује и одобрава извјештаје и дјелатности генералног директора Организације који се односе на Унију и даје му сва корисна упутства о питањима из надлежности Уније.

iv) бира чланове Извршног одбора Скупштине;

v) испитује и одобрава извјештаје и рад свог Извршног одбора и даје му упутства;

vi) доноси програм, усваја трогодишњи буџет Уније и одобрава њене завршне рачуне;

vii) усваја финансијски правилник Уније;

viii) образује одборе стручњака и радне групе које сматра корисним ради остваривања задатака Уније;

ix) одлучује које земље које нису чланице Уније и које међувладине и међународне невладине организације могу да присуствују њеним састанцима у својству посматрача;

x) усваја измјене чл. 13 до 17;

xi) предузима све друго што је потребно за постизање задатака Уније;

xii) обавља све друге послове који проистичу из ове конвенције;

xiii) извршава, под условом да их прихвата, права која су јој повјерена Конвенцијом о оснивању Организације.

б) О питањима за која су заинтересоване подједнако и друге уније којима управља Организација Скупштина одлучује пошто се упозна са мишљењем Координационог одбора Организације.

3) а) Осим у случају из подстава б), један посланик може да представља само једну земљу.

б) Земље Уније које су посебним споразумом образовале заједничку управу, која за сваку од њих има обиљежје посебне националне службе за индустријску својину из члана 12, може у току расправљања групно да представља само једна од њих.

4) а) Свака земља чланица Скупштине располаже једним гласом.

б) Кворум сачињава половина земаља чланица Скупштине.

ц) И поред одредби подстава б), ако у току појединог засједања број представљених земаља буде мањи од половине, али једнак или већи од трећине чланова Скупштине, она ће моћи да доноси одлуке. Међутим, одлуке Скупштине, изузев оних које се тичу поступка, постаће извршне тек када се испуне ниже наведени услови. Међународни биро саопштаваће ове одлуке земљама чланицама Скупштине које нису биле представљене, позивајући их да се писмено изјасне, у року од три мјесеца од дана овог саопштења, да ли дају свој глас или се суздржавају. Ако по истеку овога рока број земаља које су на тај начин дале свој глас или су се суздржале буде најмање неједнак броју земаља које су недостајале да би се постигао кворум у току састанка, ове одлуке постаће извршне под условом да је истовремено постигнута потребна већина.

д) Са изузетком предвиђеним одредбама члана 17 став 2, одлуке Скупштине доносе се већином од двије трећине датих гласова.

е) Суздржавање се не сматра као глас.

5) а) Осим у случају из подстава б), један посланик може да гласа само у име своје земље.

б) Земље Уније из става 3 под б) настојаће, по правилу, да их на састанцима Скупштине представљају њихова сопствена посланства. Међутим, ако због изузетних разлога једну од тих земаља не може да представља њено сопствено посланство, она може да овласти посланство неке друге од ових земаља да може гласати у њено име с тим што једно посланство на основу овлашћења може да гласа само за једну земљу. Свако овлашћење у ту сврху мора бити садржано у акту који је потписао шеф државе или надлежни министар.

б) Земље Уније које нису чланице Скупштине присуствују њеним састанцима у својству посматрача.

7) а) Скупштина се састаје на редовно засједање једном у три године, на позив генералног директора и, осим у изузетним случајевима, у исто вријеме и на истом мјесту као Генерална скупштина Организације.

б) Скупштина се састаје на ванредно засједање на позив генералног директора, а на захтјев Извршног одбора или на захтјев једне четвртине земаља чланица Скупштине.

8) Скупштина усваја свој пословник.

Члан 14

1) Скупштина има Извршни одбор.

2) а) Извршни одбор састављен је од земаља које изабере Скупштина међу својим чланицама. Осим тога, земља на чијој је територији сједиште Организације располаже, *ex officio*, једним сједиштем у Одбору, осим у случају предвиђеном у члану 16 став 7 под б).

б) Владу сваке земље чланице Извршног одбора представља један посланик, коме могу да помажу замјеници, савјетници и стручњаци.

ц) Трошкове сваког посланства сноси влада која га је именовала.

3) Број земаља чланица Извршног одбора једнак је четвртини броја земаља чланица Скупштине. При обрачунавању сједишта која се имају одредити остатак послје диобе са четири не узима се у обзир.

4) Приликом бирања чланова Извршног одбора Скупштина води рачуна о правичној географској расподјели и неопходности да све земље чланице посебних аранжмана, установљених у вези са Унијом, буду међу земљама које чине Извршни одбор.

5) а) Чланови Извршног одбора обављају своје дужности од затварања састанка Скупштине на коме су изабрани до краја наредног редовног засједања Скупштине.

б) Чланови Извршног одбора могу да се поново бирају, али највише двије трећине између њих.

ц) Скупштина прописује начин избора и евентуалног поновног избора чланова Извршног одбора.

б) а) Извршни одбор:

i) припрема нацрт дневног реда Скупштине;

ii) подноси Скупштини предлоге у вези са нацртима програма и трогодишњег буџета Уније које је припремио генерални директор;

iii) изјашњава се, у границама трогодишњег програма и буџета, о годишњим програмима и буџетима које припрема генерални директор;

iv) подноси Скупштини, са одговарајућим напоменама, повремене извјештаје генералног директора и годишње извјештаје о прегледу рачуна;

v) предузима све корисне мјере да генерални директор изврши програм Уније, у складу са одлукама Скупштине и водећи рачуна о околностима насталим између два редовна састанка ове скупштине.

vi) обавља све друге дужности које су му додијелене у оквиру ове конвенције.

б) О питањима за која су подједнако заинтересоване и друге уније којима управља Организација Извршни одбор одлучује пошто се упозна са мишљењем Координационог одбора Организације.

7) а) Извршни одбор се састаје на редовно засједање једном годишње, на позив генералног директора, по могућности у исто вријеме и на истом мјесту као Координациони одбор Организације.

б) Извршни одбор се састаје на ванредно засједање на позив генералног директора, било на његову иницијативу, било на захтјев свога предсједника или једне четвртине својих чланова.

8) а) Свака земља чланица Извршног одбора располаже једним гласом.

б) Кворум сачињава половина земаља чланица Извршног одбора.

ц) Одлуке се доносе простом већином датих гласова.

д) Суздржавање се не сматра као глас.

е) Један посланик може да представља само једну земљу и може да гласа само у њено име.

9) Земље Уније које нису чланице Извршног одбора присуствују његовим састанцима у својству посматрача.

10) Извршни комитет усваја свој пословник.

Члан 15

1) а) Управне послове Уније обавља Међународни биро, који наслеђује Биро Уније уједињен са Бироом Уније основаним Међународном конвенцијом за заштиту књижевних и умјетничких дјела.

б) Међународни биро нарочито обавља послове секретаријата разних органа Уније.

ц) Генерални директор Организације највиши је функционер Уније и он је представља.

2) Међународни биро прикупља и објављује обавјештења о заштити индустријске својине. Свака земља Уније саопштава Међународном бироу, што је прије могуће, текст сваког новог закона, као и све званичне текстове који се тичу заштите индустријске својине. Она, такође, снабдијева Међународни биро свим издањима својих служби надлежних за област индустријске својине која су у директној вези са заштитом индустријске својине, а за које Међународни биро сматра да су важни за његов рад.

3) Међународни биро објављује мјесечни часопис.

4) Свакој земљи Уније Међународни биро даје, на њено тражење, обавјештења о питањима у вези са заштитом индустријске својине.

5) Међународни биро бави се проучавањима, пружа услуге намијењене да олакшају заштиту индустријске својине.

6) Генерални директор и лица која он одреди учествују, без права гласа, на свим засједањима Скупштине, Извршног одбора и сваког другог одбора стручњака или радне групе. Генерални директор или једно лице које он одреди по службеној дужности је секретар ових органа.

7) а) Према упутствима Скупштине, а у сарадњи са Извршним одбором, Међународни биро припрема конференције за ревизију одредби Конвенције, осим чл. 13 до 17.

б) О припремању конференције за ревизију Међународни биро може да се савјетује са међувладиним и међународним невладиним организацијама.

ц) Генерални директор и лица која он одреди учествују, без права гласа, у расправљањима на овим конференцијама.

8) Међународни биро обавља и све друге дужности које су му додијељене.

Члан 16

1) а) Унија има свој буџет.

б) Буџет Уније обухвата сопствене приходе и издатке Уније, њен допринос буџету заједничких издатака унија, као и, у случају потребе, износ стављен на располагање буџету конференције Организације.

ц) Као заједнички издаци Уније сматрају се издаци који не припадају искључиво Унији, већ, такође, једној или више других унија којима управља Организација. Учешће Уније у овим заједничким издацима размјерно је користи коју ови издаци за њу представљају.

2) Приликом доношења буџета Уније води се рачуна о потребама сарадње са буџетима других унија којима управља Организација.

3) Буџет Уније финансира се из сљедећих извора:

i) доприноса земаља Уније;

ii) такса и износа који се дугују за услуге које пружа Међународни биро у име Уније;

iii) прихода од продаје издања Међународног бироа која се односе на Унију и права која потичу од ових издања;

iv) поклона, завјештања и субвенција;

v) закупнина, камата и разних других прихода.

4) а) Да би се одредио дио доприноса буџету сваке земље Уније, она се сврстава у једну класу и плаћа своје годишње доприносе на основу извјесног броја јединица утврђених као што слиједи:

Класа I.....	25
Класа II.....	20
Класа III.....	25
Класа IV.....	15
Класа V.....	10
Класа VI.....	5
Класа VII.....	3

б) Уколико то није учинила раније, у тренутку депоновања свог инструмента ратификације или приступа свака земља означава класу у коју жели да буде сврстана. Она може да промијени класу. Ако изабере нижу класу, земља то треба да саопшти Скупштини на једном од њених редовних засједања. Оваква промјена ступа на снагу почетком године која слиједи ово засједање.

ц) Годишњи допринос сваке земље састоји се од износа који је, у односу на укупни збир годишњих доприноса свих земаља буџету Уније, једнак односу броја јединица класе у коју је она сврстана према укупном броју јединица свих земаља.

д) Доприноси се намирују 1. јануара сваке године.

е) Земља која касни са плаћањем својих доприноса не може да ужива своје право гласа ни у једном органу Уније у коме је чланица, уколико је износ њеног заостатка једнак или већи од доприноса које дугује за двије пуне протекле године. Међутим, та земља може да буде овлашћена да задржи уживање свога права гласа у оквиру органа толико дуго док тај орган сматра да је закашњење проистекло због изузетних и неизбјегних околности.

ф) Уколико буџет не би био усвојен прије почетка нове буџетске године, буџет претходне године ће се продужити на начине предвиђене у финансијском правилнику.

5) Висину таксе и износе који се дугују за услуге које пружа Међународни биро у име Уније одређује генерални директор који о томе подноси извјештај Скупштини и Извршном одбору.

6) а) Унија располаже обртним фондом који формира од јединствене уплате сваке земље Уније. Ако фонд постане недовољан, Скупштина одлучује о његовом повећању.

б) Износ почетне уплате сваке земље у наведени фонд или њено учешће у његовом повећању размјерно је доприносу те земље за годину у току које се фонд оснива или одлучује о повећању.

ц) Скупштина прописује размјеру и начин уплата на предлог генералног директора, а послѣје примљеног извјештаја Координационог одбора Организације.

7) а) У споразуму о сједишту, закљученом са земљом на чијој територији Организација има своје сједиште, предвиђа се да ова земља даје аванс уколико би обртни фонд био недовољан. Износ овог аванса и услови под којима се одобрава предмет су, у сваком посебном случају, одвојених споразума између земље која је у питању и Организације. Све док је обавезна да одобрава аванс, та земља располаже једним сједиштем *ex officio* у Извршном одбору.

б) Земља из подстава а) и Организација имају, свака за себе, право да откажу обавезу одобравања аванса путем писменог саопштења. Отказ ступа на снагу три године послѣје краја године у којој је био саопштен.

8) Овјеравање рачуна обављају, на начине предвиђене финансијским правилником, једна или више земаља Уније или спољни контролори које, уз њихов пристанак, именује Скупштина.

Члан 17

1) Предлоге за измјену чл. 13, 14, 15, 16 и овог члана могу да поднесу свака земља чланица Скупштини, Извршни одбор или генерални директор. Генерални директор саопштава ове предлоге земљама чланицама Скупштини најмање шест мјесеци прије него што ће они бити поднесени Скупштини на испитивање.

2) Сваку измјену чланова из става 1 усваја Скупштина. За усвајање је потребна већина од три четвртине датих гласова; међутим, за сваку измјену члана 13 и овог става потребна је већина од четири петине датих гласова.

3) Свака измјена чланова из става 1 ступа на снагу мјесец дана од дана када генерални директор прими писмена саопштења о прихватању од три четвртине земаља, које су биле чланице Скупштини у тренутку када је измјена усвојена, учињена уз сагласност са њиховим одговарајућим уставним прописима. Свака тако усвојена измјена ових чланова обавезује све земље које су чланице Скупштини у тренутку када измјена ступа на снагу или које послѣје постану чланице; међутим, свака измјена ком се повећавају финансијске обавезе земаља Уније обавезује само оне међу њима које су саопштиле да прихватају ове измјене.

Члан 18

1) Ова конвенција биће подвргнута ревизијама ради уношења побољшања такве природе која ће усавршавати систем Уније.

2) Због тога ће се одржавати конференције, наизмјенично, у једној од земаља Уније, посланика ових земаља.

3) За измјене чл. 13 до 17 важе одредбе члана 17.

Члан 19

Подразумијева се да земље Уније задржавају за себе право да закључују одвојено, међу собом, посебне споразуме за заштиту индустријске својине, уколико ти споразуми не би били супротни одредбама ове конвенције.

Члан 20

1) а) Свака земља Уније која је потписала овај акт може да га ратификује, а ако га није потписала, може да му приступи. Инструменти ратификације и приступа депонују се код генералног директора.

б) Свака земља Уније може да изјави у своме инструменту ратификације или приступа да се њена ратификација, односно приступ не примјењују на:

і) чл. 1 до 12 или

іі) чл. 13 до 17.

ц) Свака земља Уније која, сходно подставу б), изузме од дејствовања своје ратификације или свога приступа једну од двије групе чланова из тог подстава може касније у сваком тренутку да изјави да проширује дејствовање своје ратификације или свога приступа на ову групу чланова. Оваква изјава депонује се код генералног директора.

2) а) У односу на десет првих земаља Уније које су депоновале своје инструменте ратификације или приступа без декларације коју дозвољава став 1 под б) і), чл. 1 до 12 ступају на снагу три мјесеца по депоновању десетог од ових инструмената ратификације или приступа.

б) У односу на десет првих земаља Уније које су депоновале своје инструменте ратификације или приступа без декларације коју дозвољава став 1 под б) іі), чл. 13 до 17 ступају на снагу три мјесеца по депоновању десетог од ових инструмената ратификације или приступа.

ц) Под резервом почетног ступања на снагу, према одредбама подстава а) и б), свака од двије групе чланова из става 1 под б) і) и іі), а под резервом одредби става 1 под б), чл. 1 до 17 ступају на снагу у односу на сваку земљу Уније, осим оних из подставова а) и б), која депонује инструмент ратификације или приступа, као и у односу на сваку земљу Уније која депонује изјаву примјењујући став 1 под ц), три мјесеца послје датума саопштења генералног директора о таквом депоновању, осим уколико у самоме инструменту или депонованој изјави није означен неки каснији датум. У овом посљедњем случају, овај акт ступа на снагу у односу на ову земљу на дан тако означен.

3) У односу на сваку земљу Уније која депонује инструмент ратификације или приступа, чл. 18 до 30 ступају на снагу првог дана када било која од група чланова из става 1 тачка б) ступи на снагу у односу на ту земљу према ставу 2 тач. а), б) или ц).

Члан 21

1) Свака земља ван Уније може да приступи овом акту и тако постане чланица Уније. Инструменти приступа депонују се код генералног директора.

2) а) У односу на сваку земљу ван Уније која је депоновала свој инструменат приступа на мјесец дана или више прије дана ступања на снагу одредби овога акта, он ступа на снагу на дан када су одредбе први пут ступиле на снагу примјеном члана 20 став 2) под а) или б), осим ако у инструменту приступа није означен неки каснији датум; међутим:

i) ако чл. 1 до 12 до тога дана нису ступили на снагу, ова земља биће везана, у току прелазног периода прије ступања на снагу ових одредби, умјесто њих, одредбама чл. 1 до 12 Лисабонског акта;

ii) ако чл. 13 до 17 до тога дана нису ступили на снагу, ова земља биће везана, у току прелазног периода прије ступања на снагу ових одредби, умјесто њих, чл. 13 и 14 ст. 3, 4 и 5 Лисабонског акта.

Ако нека земља означи неки доњи датум у свом инструменту приступа, овај акт ступа на снагу у односу на ту земљу на тако означени дан.

б) У односу на сваку земљу ван Уније која је депоновала свој инструменат приступа послје ступања на снагу само једне групе одредби овог акта, или дана који му претходи за мање од једног мјесеца, овај акт ступа на снагу, под условима предвиђеним у тачки а), три мјесеца послје дана када је њено приступање саопштио генерални директор, осим ако у инструменту приступа није назначен неки каснији дан. У овом посљедњем случају овај акт ступа на снагу у односу на ту земљу на тако означени дан.

3) У односу на сваку земљу ван Уније која је депоновала свој инструменат приступа послје дана ступања на снагу овог акта у потпуности, или на мање од мјесец дана прије тога дана, овај акт ступа на снагу три мјесеца послје дана када је њено приступање саопштио генерални директор, осим ако неки каснији датум није означен у инструменту приступа. У овом посљедњем случају овај акт ступа на снагу у односу на ту земљу на тако означени дан.

Члан 22

Осим у случају могућих изузетака предвиђених у члану 20 став 1 тачка б) и члану 28 став 2, ратификација или приступ повлачи пуноправно пристајање на све одредбе и стицање свих предности које овај акт прописује.

Члан 23

Послје ступања на снагу овог акта у потпуности, једна земља не може да приступи ранијим актима ове конвенције.

Члан 24

1) Свака земља може у свом инструменту ратификације или приступа да изјави, или може писмено да саопшти генералном директору било када касније, да се ова конвенција примјењује на сву или дио територије, наведених у изјави или саопштењу, за које је она одговорна у спољним односима.

2) Свака земља која је дала такву изјаву или такво саопштење може, у сваком тренутку, да саопшти генералном директору да се ова конвенција престаје примјењивати на сву или дио ове територије.

3) а) Свака изјава учињена у смислу става 1 ступа на снагу истог дана као ратификација или приступ у чији инструменат је она учвршћена, а свако саопштење у смислу овог става ступа на снагу три мјесеца послје саопштења генералног директора.

б) Свако саопштење извршено у смислу става 2 ступа на снагу дванаест мјесеци пошто га прими генерални директор.

Члан 25

1) Свака земља уговорница ове конвенције обавезује се да, у сагласности са својим уставом, усвоји потребне мјере за обезбјеђење примјене ове конвенције.

2) Подразумијева се да ће у тренутку када једна земља депонује свој инструменат ратификације или приступа, она бити у могућности да примјењује одредбе ове конвенције у складу са својим унутрашњим законодавством.

Члан 26

1) Ова конвенција остаје на снази неограничено вријеме.

2) Свака земља може да откаже овај акт саопштењем упућеним генералном директору. Овај отказ обухвата, такође, отказивање свих ранијих аката, а утиче само на земљу која га је дала, док Конвенција остаје на снази и примјењује се на остале земље Уније.

3) Отказ ступа на снагу годину дана послје дана када је генерални директор примио саопштење.

4) Могућношћу отказа предвиђеном овим чланом не може да се послужи земља прије истека рока од пет година, рачунајући од дана када је постала чланица Уније.

Члан 27

1) Овај акт замјењује, у односима између земаља на које се примјењује и у мјери у којој се примјењује, Париску конвенцију од 20. марта 1883. године и друге ревизионе акте.

2) а) У односу на земље на које се овај акт не примјењује, или се не примјењује у потпуности, већ на које се примјењује Лисабонски акт од 31. октобра 1958. године, овај посљедњи остаје на снази у цјелини, или уколико га овај акт не замјењује у смислу става 1.

б) Исто тако, у односу на земље на које се не примјењују ни овај акт, ни његови дијелови, нити Лисабонски акт, остаје на снази Лондонски акт од 2. јуна 1934. године у потпуности, или уколико га овај акт не замјењује у смислу става 1.

ц) Исто тако, у односу на земље на које се не примјењују ни овај акт, ни његови дијелови, нити Лисабонски акт, нити Лондонски акт, остаје на снази Хашки акт од 6. новембра 1925. године у потпуности, или уколико га овај акт не замјењује у смислу става 1.

3) Земље ван Уније које постану уговорнице овог акта примјењују га према свакој земљи Уније која није уговорница овог акта или која је, иако уговорница, дала изјаву предвиђену чланом 20 став 1 под б) и). Ове земље прихватају да земља Уније која је у питању примјењује у својим односима са њима одредбе најновијег акта у коме је уговорница.

Члан 28

1) Сваки спор између двију или више земаља Уније који се односи на тумачење или примјену ове конвенције, а који не буде ријешен путем преговора, може било која земља која је у питању изнијети пред Међународни суд правде путем захтјева усаглашеног са Статутом Суда, осим ако земље које су у питању не уговоре неки други начин рјешавања. Земља која покрене спор обавијестиће Међународни биро о спору поднесеном Суду; он ће о томе обавијестити остале земље Уније.

2) Свака земља може, у тренутку потписивања овог акта или депоновања свог инструмента ратификације или приступа, да изјави да се не сматра везаном одредбама става 1. Кад је ријеч о било каквом спору између такве земље и других земаља Уније, неће се примјењивати одредбе става 1.

3) Свака земља која је дала изјаву у смислу става 2 може је, у сваком тренутку, повући путем саопштења упућеног генералном директору.

Члан 29

1) а) Овај акт потписан је у једном примјерку на француском језику и депонован код Владе Шведске.

б) Генерални директор, након савјетовања са заинтересованим владама, саставиће службене текстове на њемачком, енглеском, шпанском, италијанском, португалском и руском језику, а и на другим језицима које би Скупштина могла да означи.

ц) У случају спора о тумачењу разних текстова, пуноважан је текст на француском језику.

2) Овај акт остаје отворен за потписивање у Штокхолму до 13. јануара 1968. године.

3) Два преписа потписаног текста овога акта, које је овјерила Влада Шведске, генерални директор доставиће владама свих земаља Уније а, на захтјев, и влади сваке друге земље.

4) Генерални директор регистроваће овај акт у Секретаријату Организације уједињених нација.

5) Генерални директор саопштава владама свих земаља Уније потписивања, депоновања инструмента ратификације или приступа и изјава које садрже ови инструменти или су учињене у смислу члана 20 став 1 тачка ц), ступање на снагу свих одредби овог акта, саопштења о отказу и саопштења у смислу члана 24.

Члан 30

1) До ступања на дужност првог генералног директора, сматра се да се сва помињања у овом акту Међународног бироа Организације или генералног директора тичу Бироа Уније, односно његовог директора.

2) Земље Уније које нису везане чл. 13 до 17 могу да се у току пет година, по ступању на снагу Конвенције о оснивању Организације, користе, ако то желе, правима предвиђеним чл. 13 до 17 овог акта, као да су везане овим члановима. Свака земља која жели да се користи овим правима депонује у ту сврху код генералног директора писмено саопштење, које ступа на снагу на дан његовог пријема. Ове земље сматрају се чланицама Скупштине све до истека овог периода.

3) Све дотле док све земље Уније не постану чланице Организације, Међународни биро Организације ради и као Биро Уније, а генерални директор и као директор овог бироа.

4) Када све земље Уније постану чланице Организације, права, обавезе и имовина Бироа Уније прелазе на Међународни биро Организације.